STOCKHOLMS ENSKILDA BANK
AKTIEBOLAG

köper och säljer utländska valutor
förmedlar alla slag av bankoattärer på utlandet

D-N
13/7 1946.

Den svenska kronan

Riksbankens beslut att sänka de utländska växelkurserna är den kraftigaste rent penningpolitiska åtgärd som förekommit sedan den kortvariga räntehöjningen under det första krigsåret. Under flera månader har det stått klart att den svenska kronans värde allvarligt hotats både genom krigskonjunktur inhemska följdföretelser och genom inverkan av den i och för sig eftersträvade och önskvärda strukenheten. I första avseendet har regeringen förklarat sig ämna söka en allmän rådplägning om motåtgärder mot kris- och kostnadsstegringen; i det senare har man mäst säga sig att om de utländska penningenheternas köpkraft försämras på ett avgörande sätt, kan man inte hindra smittan att sprida sig hit annorlunda än genom att företa motsvarande sänkning av dessa valutors värde i svenska kronor räknat. En mildare åtgärd av samma art har prövats redan tidigare med de exportavgifter som tagits ut på svenskt varor för vilka utlandet betalar avsevärt mer än de kontrollerade svenska inlandspriserna. Efter de senaste växelkornas prisrörelser i Förenta staterna, där vi i ännu högre grad än före kriget har att hämta väsentliga delar av den svenska importen, har det emellertid blivit nödvändigt att sätta in en prisbuffert även i fråga om importvarorna.

Allt tyder på att riksbanks- och finansledningen ytterst ogärna och först efter lång tvekan tagit detta steg. Anda sedan den internationella guldmyntfoten ramlade sönder har nämligen förhoppningarna om att återställa internationell valutagemenskap knutits till försök att hålla åtminstone de viktigaste växelkurserna fasta. När de kommer i gång igen införes en ny osäkerhetsfaktor till de många som för närvarande försvårar fri handel och internationellt varuutbyte. I de monetära återuppbyggnadsplanerna har man särskilt fästkort skydda sig mot den valutadepreciering som gjorde de ekonomiska förbindelserna, osäkra under mellankrigsperioden. Nu visar Kanadas och Sveriges exempel, som kanske snart följs av flera, att när justering av växelkurserna inte sker genom nedskrivning av de svaga valutorna blir det ofrånkomligt att anlita uppskrivning av de starka för att återställa jämvikten. Man påminns också om att det alltid är förenat med olägenheter att utnyttja den rörlighet som är det fria valutasystemets förträde framför guldstandarden. Alla som har löpande kontrakt om köp eller försäljning med utlandet får oberäknade lättnader eller svårigheter vid uppgörelserna, och förmodligen blir det en mängd fall då endera parten i sådana avtal åberopar force majeure och vill ha överenskommelsen hävd. Däremot har myndigheterna när de fattade sitt beslut haft att räkna med att både riksbanken och statskassan gör stora bokmässiga förluster genom den nedskrivning av valutatillgångar och utestående krediter i främmande valuta som nu äger rum. Men det är naturligtvis fullt riktigt att sådana hänsyn inte fått stå i vägen för en åtgärd som befunnits behövlig för att värna penningvärdet.

Man torde också böra utgå från att växelkursförändringen genomförts i förväntan om och med avsikt att framkalla en dämpning av den alltför starka konjunkturen, som under den senaste tiden tagit sig uttryck i ahnorm efterfrågan på varor, arbetskraft och nyttigheter av alla slag. Man bör följaktligen inte anse sådana eventuella följder av kronans uppskrivning som menliga biverkningar. Vi hade nämligen börjat glida in i en sådan inflationsartad utveckling att verksamt skydd åt penningvärdet inte var möjligt utan att bromsa de i många fall alltför goda affärerna. Det är angeläget att denna signal beaktas inte minst på arbetsmarknaden. En sådan åtstramning av försvaret för penningvärdet som nu äger rum på de yttre linjerna måste få sin fortsättning på de inre. Myndigheterna har med kraft hävdat sin avsikt att bryta pris- och kostnadsstegringen. Därmed följer att det kan bli bakslag på sådana områden där prisernna trängt ligenom kontrollnätets maskor under alltför lamt motstånd från förbrukarnas sida. Och företagen kommer att strängare än förr få övervåga driftsinställnes när de räknar ut för löneikrav som inte synes inom försäljningsutsikterna. Penningpolitiken har genom omständigheternas makt tagit steget från program till praktisk handling. Den sanering som därigenom inletts kan försiggå mjukt och ändå verksamt, om det ekonomiska livets alla parter gör vad de kan för att anpassa sig till en stabiliserad svensk krona.

Horneyaffären är inte likviderad

genom att social- och ecklesiastikministrarna jämte den förres statssekreterare lyssnar till en redogörelse som två danska representanter för motståndarsidesen och rättsvården lämnar och genom att det sedan skickas ut en "kofmunnikè från socialdepartementet". Väsentligs från gör är forfarande obesvarade. Jane Horneys fader har inte fått den sakliga redovisning som han bett JK framskaffa — än mindre den rättsliga prövning som han anser sig ha rätt att kräva när det gäller en svensk medborgare. Om de nämnda statsråden har fått veta något mera än som står i kommunikén eller om de alla har stått vettiga frågor — varför fick inte någon svensk jurist vara med i sällskapet? —, det är fullkomligt obekant. Ända rubricerar Morgon-Tidningen denna ovanliga tilldragelse "Klart besked om Jane Horney". Förmodligen är det Mölleru närvaro som utlöser en så innerlig och lättrunnen tillfredsställelse. Vilka förträffliga egenskaper han än äger har han dock aldrig ansetts vara så bevandrad i juridiska ting att han kan vikarisera för, låt oss säga, justitieministern eller ersätta en rättslig behandling. Saken är längtifrån klar, och det vore mycket lyckligt om den långe väntade svenska polisutredningen — hittills hemligstämplad — kunde skänka större klarhet. Elementära rättskrav kan inte skjutas åt sidan enbart av vänskap och beundran för vårs danska vänner inom motståndsrörelsen.

I sitt senaste inlägg

om det ryska handelsavtalet slår Morgon-Tidningen in på ännu en ny rerträttlinje. Tidigare har Dagens Nyheter och dess meningsfränder hävdat från för att se frågan politiskt, icke ekonomiskt sakligt, och man har därmed menat att ovilja mot förbindelser med Ryssland skulle vara utslagsgivande för kritiken. Sedan det klarlagts att denna beskyllining icke är riktig — att tvärtom den reservationslösa anslutningen till avtalsförslaget är politiskt betingad — påstås nu en politisering av debatten i helt annan mening föreligga från kritikernas sida. Själva förhållandet att regeringens och vissa regeringsledamöters upprädande angrips skulle nämligen innebära en politisering. Det lär vara svårt att få insiktsfulla bedömare med på denna felomvändning. Att kritiken av vissa förslag och tillvägagångssätt medför kritik även av de politiker som är ansvariga härför är en självklarhet. Det har intet att göra med frågan om politisering i ordets förut använda mening, alltså frågan om inställningen till Ryssland över huvud. Men alla sätt tycks duga för regeringspressen, blott den slipper debattera själva saken.

PRESSGRANNAR

"Polarräven", den tyska anfallsplanen mot Sverige, har fått sin motsvarighet i något som kan kallas "Gryträvan", anmärker Upsala Nya Tidning (fp) efter att ha läst en utläggning i Ny Militär-Tidskrift, byggd på den a.k. centralförsvarsprincipen. Inte bara kust- och gränsområden, utan alla slättbygder över huvud taget ansea oförsvarbara och lämnas åt fienden. Försvarskrafterna jämte stridbara män och kvinnor från de ockuperade områdena skall samlas till centrala skogsoch höglandsområden för att där avvakta hjälp från annat håll. Den nysnämnda tidningen tycker att det där bara åskådliggör frågan om insiffrandet.

Grytförsvaret är inte försvar, det är att trycka i buksen, medan landet bombas och terroriseras ... Men det är inte bara småstaterna, som försatts i ett ohållbart läge av krigstekniken. Går vi till de större, till världsmakterna, finner vi en försvarsplanering, som på sätt är lika desperat. Världsmakternas politik arbetar för närvarande på två linjer. Den ena är den strategiska. Förenta staterna experimenterar med atombomber och V-vapen och förhandlar om baser med Storbritannien, Kina, Portugal och Island. Ryssland rustar och söker vidga sin sfär åt alla håll. England kämpar vid gröna bordet för att behålla sina positioner. Den man på en karta cirkelar kring de tre världsmakternas strategiska sfärer, sådana de tänker sig dem, finner man så gott som hela jordklotet täckt.

Den andra linjen är Förenta nationernas. Både politiker och militärer vet att den strategiska linjen är ohållbar, att den leder in i absurdum, om därför vill åtminstone de förra gärna se den ersatt av ett allsidigt garantisystem.

Att småstaterna måste följa dubbla linjer så länge de stora gör det är tydligt. Men det är i deras fall än mer påtagligt att vi lever i en tid då den gamla linjen inte erbjuder ens skenet av trygghet, säger tidningen:

Sådana funderingar som den citerade tidskriften bör vara svensk, följer — även om författaren inte menat det precis så — att vi bör ägna litet mera uppmärksamhet åt den andra linjen, vilken möjligen ett genuka matt intresse vid behandlingen av propositionen om vårt inträde i Förenta nationerna. I Förenta nationerna skall småstaten hävda sin rätt, den har i säkerhetsråd och generalförsamling en möjlighet att göra sin stämma hörd, som den eljest inte har. Förutsättningen är dels att den inte sätter svansen mellan benen, dels att den inte låter bända sig. Handelsavtal och dylikt bör inte ges en karaktär, som kan få politisk betydelse.

De bör med andra ord prövas främst från kommersiella utgångspunkter. Gör man stora och radikala avsteg från den regeln, blir det i fortsättningen mycket svårt att återställa friheten att hävda ekonomiska intressen.

Statsråd spensioner förefaller mera angelägna än pensionering av riksdagsman — det är Expressens (fp) reflexion med anledning av det danska beslutet att införa ett slags självpensionering för parlamentarikter efter ett antal "tjänsteår":

Vilka praktiska fördelar skulle man emellertid kunna vinna genom att ge riksdagsmännen pension efter en viss tid? Troligen skulle det bli lättare att få enskilda riksdagsmän att gå, om dessa visste att de kunde falla tillbaka på en pension. Man kunde möjligen på detta sätt lättare få fram en föryngring och förnyelse av riksdagsuppsättningen. Naturligtvis blev dock riksdagsmännen mera benägna att sitta kvar så länge tid att pensionsåtten intjänades, men som sagt, sedan var kanske ovilligheten att gå något mindre, när man kunde locka med en ersättning för den svela och vicksom skiljemässan från det behagliga riksdagsarbetet skulle innebära för många.

Men det finns också nackdelar. För närvarande har riksdagsledamöterna praktiskt taget årslön. Finge de nu också pension, kunde de hyra sig en våning i Stockholm, ta hit familjen, bosätta sig här och sedan koppla av allt ovidkommande:

Bostadsbondet ginge ju ganska lätt att ordna i alla fall... Något förbastet beslut om riksdagsmannapension bör näppeligen fattas här i landet förrän frågan har ordentligt diskuterats. I detta sammanhang bör man nog också tänka på statsråden. Visserligen är medelåldern i den nuvarande regeringen 53,5 år, vilket ju inte förefaller så överväldigande. Men det är redan sex av ledamöterna som ligger över detta streck, och fyra av dessa har nått över 60-årsstrecket, nämligen Per Albin Hansson, Undén, Wigforss, ålderdom är ju statsråden och har redan sin pensionsfråga löst.

Var och en som känner till svensk politisk psykologi i allmänhet och socialdemokratisk gruppsykologi i synnerhet vet att det inte är någon fara för att de nämnda veteranerna kommer att bli lottlösa. Det behövs knappast någon extra pensionsstat för den saken.

Då kravet på fulla rättigheter och utvecklingsmöjligheter för den danska minoriteten i Sydslesvig kunnat samlas Danmark bör det även kunna samlas Norden, yttrar Handels-Tidningen (fp):

I praktiken innebär detta, att Danmark av sina nordiska grannländer bör kunna påräkna diplomatiskt stöd i denna fråga, varvid den norska regeringen på grund av sin ställning i det mellanfolkliga samfundet har mest att ge. Men ha de nordiska utrikesministrarna över huvud taget haft några rådplägningar i detta ärende? Denna politiska avhållsamhet vid alla meningsutbyten synes i vart fall föga tidsenlig.

Det finna i minoritetsfrågan en plattform att stå på. De minoritetsfrågorna, som tillkommo i samband med frederna efter första världskriget och som Nationernas förbund skulle vaka över, innehålla grunddragen till en "minoritetsrnas rätt". Hädstädgna om vika "civila och politiska rättigheter" och om garantier för den språkliga friheten. Det är ett intresse som hela Norden måste inse, att tvakheten icke lyckas förvandla Sydslesvig till en säkerhetsventil för att släppa ut sina nationalistiska lidelsera ångor.

OFFICIELLT

Flygförvaltningen. Extra revisorn H. G. F. Andersson vid flygförvaltningen får förordnas som e. o. byråsekreterare hos ämbetsverket.

Folkhälsoinstitutet. Generaldirektör Böröck, andre sekreteraren Mohlne i Grov- och fabriksarbetarförbundet samt övningsmjör H. Brohmer har fått förlänga förordnanden som ledamöter i styrelsen för folkhälsoinstitutet.

Krigsrätterna. Krigshovrätten har inte något emot att jur. kand. Olof Barkfeldt, Enköping, förordnas till vice auditör vid regementskrigsrätten vid Göta pansarlivgarde.

Överstathållarämbetet. Taxeringsinspektörerna E. B. Lundquist och R. Y. Hjolman har förordnats till biträdande taxeringsintendenter vid skattenämnden vid överstathållarämbetet till årets slut.

Landshövdingarna. Landshövding Levinson är tjänstledig 15 juli—19 augusti.

Alkoholistvården. Styrelsen för alkoholistvården har förordnat fru Ester Ljungdahl att vara ledamot i styrelsen förordna t. f. inspektören K. L. Ohlander till ordinarie kontrollinspektör.

Läkarna. Medicinalstyrelsen har på förslag till provinsialläkartjänsterna i nedanstående distrikt uppfört:

i Nossebro distrikt extra provinsialläkaren Sten Gerhardt, Nossebro, förord, civile länkarstipendiaten Finn Albert, Stockholm, och förste underläkaren vid Lulek lasarett Gösta Malmqvist;

Hälleviksstrands distrikt: leg. läkarna E. Wik, Linköping, förord, S. Widell, Söderåkra, och S. A. Björklund, Umeå;

Pajala norra distrikt: leg. läkarna Dagmar Nyström, Pajala, förord, och S. O. Widell, Söderåkra;

Glommerstråks distrikt: leg. läkarna S. Widell, Söderåkra, förord, Helge Josefson, Stockholm, eventuellt förord, och B. K. Widberg, Billingsfors, samt

i Rånedistrikt: andre underläkaren Nils Bergsten, Vänjö, förord, leg. läkaren S. Widell, Söderåkra, eventuellt förord, och andre underläkaren H. Larsby, Mora, eventuellt förord.

— Till provinsialläkare i Ovanjö distrikt förenjär medicinalstyrelsen civile läkarstipendiaten Finn Albert, Stockholm.

— Civile läkarstipendiaten Harald Söder, Stockholm, föreslås av medicinalstyrelsen till provinsialläkare i Löttorps distrikt.

— Till provinsialläkare i Vänersborgs distrikt förordar medicinalstyrelsen — sedan provinsialläkare Y. Jernmark återtagit sin ansökan — provinsialläkare R. Göransson, Vivstavarv.

— Förste underläkaren vid Lulek lasarett Gösta Malmqvist skall från 1 augusti under ett år biträda i sjukvården i Hällefors provinsialläkardistrikt.

Biskoparna. Biskop Ljunggren är ledig för enskilda angelägenheter 21 juli—20 augusti.

Prästerna. Till militärpastor vid marinens underofficersskola har förordnats sekreteraren hos Svenska kyrkans sjömansvårdsstyrelse, pastor K. A. Uddling, Stockholm.

Universiteten. Universitetsadjunkt Hans Hendriksen, Köpenhamn, får, ehuru han är dansk undersåte, söka professuren i nordiska språk jämförande fonetik vid Uppsala universitet.

Läroverken. E. o. ämneslärarinnan vid Sikara läroverk Ewy Hedström har begärt entledigande från Västerås läroverk.

— Skollöverstyrelsen avstyrker av lektor E. Rosaje, Sundsvall, och fil. dr A. Tabachowitz, Stockholm, enförda besvär över att lektor E. A. Boman, Catesund, förslagits till lektor i engelska och franska vid Kungsholmens läroverk i Stockholm.

Realskolorna. E. o. adjunkten Erik Tegman, Malmö, har återkallat sin ansökan till en adjunktur i matematik, fysik och kemi vid samrealskolan i Ljusdal.

Mellanskolorna. En e. o. gymnastiklärartjänst vid Stockholms stads handelsmellanskola är ändras till ordinarie, och lärarinnan Kerstin Haglund får förordnas på tjänsten.

— Gymnastikdirektör P. H. Persgård, Emmaboda, har utsetts till gymnastiklärare vid Nybro kommunala mellanskola.

— Till timlärare vid Skoghalls kommunala mellanskola har anställts teckningslärarare Sven Ekdahl och gymnastikdirektör Ann-Margret Lundén.

— Vid Överkalix kommunala mellanskola har för stundande läsår förordnats till extra lärare fil. mag. Gunnar Jönsson och fil. kand. Gösta Beckvall samt till timlärare musikdirektör Elva Vretblad, gymnastikdirektör Victoria Lidén, skolkökslärarinnan Magna Winblad och slöjdlärare Hilding Larsson.

Seminarierna. Skollöverstyrelsens förord åt docent H. J. Cnattingius till ett lektorat i kristendom vid folkskoleseminariet i Stockholm har överklagats av lektor Nils Forsberg vid Skövde läroverk.

— Skollöverstyrelsen har begärt bemyndigande att förordna e. o. skolkökslärarinnan vid småskoleseminariet i Växjö Elsa Astrand till ordinarie lärarinna i hushållsgrenmål vid seminariet utan att tjänsten förklaras ledig.

— Lektor Erik Ljungner vid folkskoleseminariet i Uppsala föreslås av skollöverstyrelsen få ledigt även stundande läsår för vetenskapligt arbete. Han har varit ledig sedan vårterminen 1940.

— Lektor Johan Palmér vid folkskoleseminariet i Lund, som under flera år tjänstgjort som lektor i svenska vid universitetet där, föreslås av skollöverstyrelsen få ledigt från seminarielärartjänsten även nästa läsår.

Folkskolorna. Femton nya ordinarie folkskollärartjänster skall inrättas vid Stockholms folkskolor från 1 januari. Av dessa skall tre reserveras för övertaliga lärare från andra distrikt.

— Av tolv sökande till en lärartjänst i manlig slöjd vid folkskolorna i Nacka har skollöverstyrelsen förklarat nio kompetenta, nämligen N. Egnekop, P. E. Grönlund, H. E. Håkansson, Hilding Larsson, L. G. Larsson, Everth Lindgren, J. E. Ribbefelt, O. G. Sandéhn och Erik Wik.

Länsarkitekterna. Regeringen har efter ansökningar entledigat länsarkitekt B. O. Östnäs från befattningen som länsarkitekt i Hallands län distrikt från 16 augusti och biträdande länsarkitekt S. R. Liljeqvist från befattningen som biträdande länsarkitekt i Västernorrlands läns distrikt med utgången av augusti.

Navigationsskolorna. En adjunktstjänst i navigation, sjömanskap och matematik vid navigationsskolan i Göteborg förkes av adjunkten sjökapten K. O. Bernler, Stockholm, och sjökapten S. G. Johansson, Stockholm.

Veterinärerna. Medicinalstyrelsen har förordnat distriktsveterinär Stig Carlson, Vilhelmina, att från 1 augusti även vara förste besiktningsveterinär vid kontrollslakteriet där.

Lediga tjänster. Ett förordnande att uppehålla en kanslibiträdesbefattning i justitiedepartementet, en förste underläkarbefattning vid Flensburgska barnsjukhuset i Malmö, en befattning som underläkare vid Barnsjukhusets Göteborg medicinska klinik, distriktstandläkartjänster i Hällefors och Hallsberg, en befattning som förste byråsekreterare och biträdande ledamot hos pensionsnytyrelsen, en befattning som förste kriminalassistent vid Statens kriminaltekniska anstalt, en befattning som taxeringsinspektör vid länsstyrelsen i Kopparbergs län, yrkesläkartjänster (sex stycken) och en kvinnlig vid Centrala verkstadsskolan i Eskilstuna, en befattning som hantverksföreståndare vid Säters sjukhus, en befattning som byråarkitekt och en kanslibiträdesbefattning hos byggnadsstyrelsen, en förste arkivariebefattning och en arkivariebefattning vid riksarkivet, länsarkivietjänsten vid länsarkivet i Visby, kommunalrådet i Stora Mellösa och Norrbyås församlingars pastorat, en befattning som deltidsanställd skolsköterska vid Karolinska högre allmänna läroverket i Örebro, befattningen som statsgeodet vid rikets allmänna kartverk, regementsläkartjänsten vid Karlsborgs luftvärnsregemente, förrådsvaktmästartjänster och tjänster som förrådsmän vid S 1, Kristianstad, S 1, Skövde, och S 1, Boden, tjänsten som ambulerande sjukvårdsmästare vid garnisonssjukhuset i Linköping samt tre kontorsbiträdestjänster, tre skrivbiträdestjänster och två tjänster som extra kontorsbiträden vid Livregementets grenadjärer, Örebro, kungörs till ansökning ledigt.

Vidare ledigförklaras en icke ordinarie tjänst vid Boberggymnyra mindre folkskola samt en icke ordinarie småskollärarevinnetjänst i vardera Norra Ekeryn, Roteberg och Kråda, Ovanåkers skoldistrikt, två icke ordinarie folkskollärartjänster och en icke ordinarie småskollärarinnetjänst i Lenhovda, en icke ordinarie folkskollärartjänst i Alafors och en i Alvängen samt en icke ordinarie småskollärarinnetjänst i Alafors, Stenkärra distrikt, en icke ordinarie folkskollärartjänst i Håkanbo och en i Henninge samt en icke ord. småskollärarinnetjänst i Grande, Skogs distrikt, en icke ordinarie folkskollärartjänst (manlig) i Hogsta och en icke ordinarie småskollärarinnetjänst i Kungsör, Kung Karls distrikt, en icke ordinarie folkskollärartjänst i Västergötgärd, Gödeå distrikt, en i Högfallet och en i Rölden, Södra Finnskoga distrikt, en i Abbesholt, Vrå distrikt, en i Tobyn, Gefsads distrikt, en i Mala, Vanåkva distrikt, en (kvinnlig) i Skånela, Rosersberg, en i Fors, Munkedal, en i Millesvik, en i Ekelö, en i Loftås, Hyssna distrikt, en (manlig) i Hässelholm, en i Nyland, en e. o. (kvinnlig) i Gillstad, Orsåsa, och en ordinarie (manlig) i Svartlåten, Lövångers distrikt, samt en icke ordinarie småskollärarinnetjänst i Usta, Stora Mellösa distrikt, en ordinarie i Bleckatorps, Skärby distrikt, en icke ord. i Herrvik, Turinge distrikt, en i Beckaryd, en i Långasten och en i Hovgårda, Västra Torsås distrikt, en i Björneväl, Grums distrikt, och en i Aludden, Lerums distrikt.

Potatissjukdomarna undersöks. Regeringen har uppdragit åt avdelningsföreståndaren vid växtskyddsanstalten, fil. dr C. T. V. Hammarlund, att företa undersökning om bristsjukdomar hos pota-

Just de ja
mitt herrskap —
kall WÅRBY

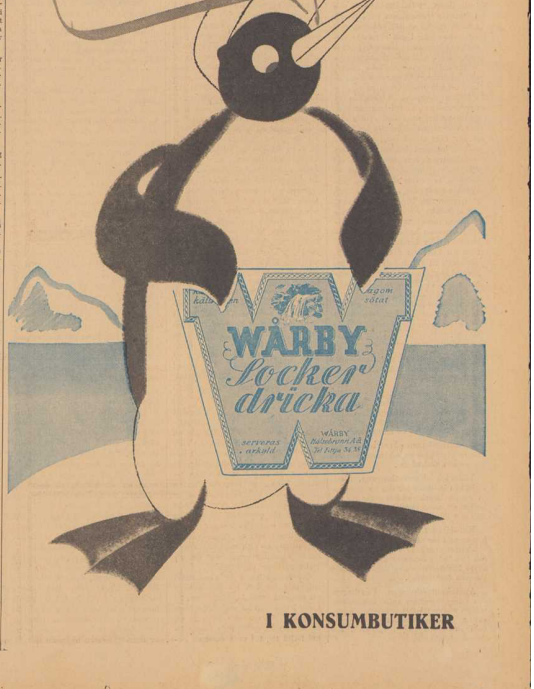

I KONSUMBUTIKER

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.

KUNDGØRELSE
om
Ægteskabs Indgaaelse i Danmark

Det bliver herved bragt til almindelig Kundskab, at Poul Rasmussen, Arkitekt, Østermalmsgatan 76, Stockholm, der er født i Sinqleso, og Amy Alice Dide, Husassistent, Dalgas Boulevard 81, Frederiksberg, der er født i Odense, agter at indgaa Ægteskab med hinanden.

Eventuelle Anmeldelser af Hindringer for Ægteskabets Indgaaelse fremsættes inden 14 Dage for Borgmesteren paa Frederiksberg.

BORGMESTEREN PAA FREDERIKSBERG den 10 Juli 1946.

FRAN SYSTER FREDOLINE NYSTRÖMS DONATIONSFOND

skola under innevarande år av Stockholms stadsfullmäktige utdelas understöd med 750 kr. till en var av fyra gamla behövande i Stockholm boende kvinnor, vilka antingen själva först idkat handel eller varit anställda såsom affärsbiträden hos en handlande därstädes och som icke erhållit understöd av fattigvården. Ansökan om erhållande av understöd från ifrågavarande fond skall vara inkommen till Stockholms stads kammarkontor, expeditionen, adr. Stadshuset, Stockholm, senast den 1 augusti 1946.

Förfrågningar i detta ärende besvaras av fondkammerarern, telefon "Stadshuset".

STOCKHOLMS STADS KAMMARKONTOR

LÄKARE

Dr FOLKE HANSSON.
REGERINGSGAT. 85, 1 tr. Tel. 20 83 39.
Inskränkt sjukbl., spec. hjärt- & ämnesomsätts., gikt). Mottagn. tid kl. 3—4 e. m. (ej lörd.). Annan tid enl. överensk.
Medlem av Stockholms Läkareförening.

Doktor LILI STEIN
bortrest 13/7 t. o. m. 8/8.
Telefonsvark hänvisar.
Medlem av Stockholms Läkareförening.

Tandläk. Gustaf Backelin
Kungsträdgårdsg. 18, 7 tr. 20 50 90 e. 120010.
Återtager praktiken den 15 juli.
Medlem av Stockholms Tandläkareförening.

TANDLÄKARE
Maud Darlington,
Medborgarhuset, Helsesund. Tel. 35 12 25.
Återtager praktiken den 15/7.
Medlem av Stockholms Tandläkareförening.

JOURHAVANDE TANDLÄKARE
lördagen den 13/7 kl. 10—12, 17—18
Tandläkare Edvin Hinders,
S:t Eriksgatan 39 A. Tel. 51 98 70.
Medlem av Stockholms Tandläkareförening.